

[Sigsgaard.]

vægt på parat viden på bekostning af evnen til at skaffe sig viden, og de beslaglægger en alt for stor del af skoleåret, der ellers kunne have været brugt til undervisningsarbejde.

Argumenterne mod de traditionelle eksamensformer er altså mange og gode. I forbindelse med læreruddannelsesloven henstillede uddannelsesudvalget, at man i læreruddannelsen fandt frem til ny eksamensformer, og det er vigtigt; men endnu vigtigere er det, at vi i folkeskolen og gymnasieskolen fornyr prøverne.

Udviklingen kan fremmes ved, at der åbnes for forsøg med sådanne nye prøveformer. Ministeren har mulighed for at gøre det. I folkeskolelovens § 13, stk. 5, hedder det om prøverne i 8.-10. klasse, at de nærmere regler om prøverne, herunder om udarbejdelse og bedømmelse af skriftlige opgaver, om karaktergivning og om bevis for prøverne fastsættes af undervisningsministeren.

Tilsvarende bestemmelser om realafdelingen findes i samme lovs § 20, stk. 4 og 5, samt i § 22, stk. 7. Ministeren kan altså uden lovændringer forbedre prøveformerne ganske væsentligt, men så meget beder jeg ikke engang om, selv om det selvfølgelig ville være dejligt, hvis ministeren tog et sådant initiativ. Jeg beder kun om, at ministeren stiller sig velvilligt og direkte opmuntrer til forsøg med nye prøveformer. Debatten om eksamen har vi haft gang på gang, den har tendens til at dukke op hvert år i maj måned, men desværre har den ikke hidtil ført til så meget. Denne gang er den startet utraditionelt gennem nogle unge læreres demonstration mod de gammeldags eksamensformer for nylig. Men tiden er kommet til, at der bør komme resultater ud af al snakken, og derfor håber jeg på et positivt svar.

Undervisningsministeren (Helge Larsen): Jeg skal svare ganske kort: der findes ikke i folkeskolens 7 første klasser nogen påbudt eksamen, hvis der holdes nogen form for årsprøve el. lign., er det noget, de pågældende skolemyndigheder i vedkommende kommune selv tager anledning til. Når vi kommer efter det 7. skoleår, er det vist i dag i praksis sådan, at der ikke er mange prøver før ved udgangen af 9. skoleår,

altså ved 16 års alderen; så har man det i realklassen og i gymnasiet. Hvad prøverne her angår, er der et forsøgsarbejde i gang, det gælder både prøverne ved udgangen af 9. klasse og 10. klasse, det gælder til realeksamen, og det gælder i gymnasiet.

Jeg kan sige sammenfattende om alle disse forsøg, at de har det formål ikke så stærkt som tidligere at prøve elevernes kundskaber, men derimod at prøve deres evne til at anvende de arbejdsmetoder, de har lært, på opgaver, de får stillet, og til hvilke de har forberedelsestid. Denne udvikling ønsker man fra ministeriets og fra direktoratets side at fremme så meget, man kan.

Sigsgaard: Jeg takker for svaret, som jeg opfattede som positivt. Det overrasker mig nu heller ikke, for da jeg forberedte spørgsmålet, så jeg netop samme dag i radikal ungdoms blad, Radikal Perspektiv, nr. 2-3 for i år, at man dér kritiserede prøveformerne meget voldsomt, og det foresloges, at afsluttende eksaminer helt skal bortfalde. Det kan jo være, det er fremtidsmusik, det ved jeg ikke, det skal jeg overlade til ministeren at vurdere, men den pågældende artikel indgav mig selvfølgelig optimisme med hensyn til ministerens svar.

Jeg er klar over, at der drives forsøgsvirksomhed, og at det har der været gjort i en række år, men jeg tror, man skal være klar over, at skal der komme resultater ud af det, så er det vigtigt, at det gøres ganske klart, at ministeren er positivt indstillet over for en fornyelse af prøveformerne, også når det gælder de nødvendige bevillinger, for det koster penge at lave forsøgsarbejde; skal der komme resultater ud af det, så skal forsøgene kontrolleres, og en af de ting, der måske i den forbindelse bør tages initiativ til, er en styrkelse af forsøgsudvalget. Jeg håber, at der bag ministerens positive indstilling er konkret vilje også til at yde de nødvendige midler.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Merete Bjørn Hanssen* til undervisningsministeren:

„Kan ministeren oplyse, hvorfor musikstudiet ved Københavns universitet gennem ti år har måttet nøjes med lokale-